

Polen tur retur.

Polen er et af de danske jægeres absolutte favorit lande, når det gælder jagtrejser, så det måtte jeg da også prøve.

Det startede egentlig med, at konen havde set et rigtig godt tilbud på hjortejagt i Polen, 4995 kr. tror jeg tilbuddet lød på, så det syntes hun, jeg skulle have i fødselsdagsgave. Nu ved hun ikke så meget om jagt, så hun kunne ikke rigtig gennemskue tilbuddet, for det indeholdt kun rejsen til Polen, ophold og fortæring under den 3 dages jagt. Så alle andre udgifter, inklusiv trofæafgift, kom så oven i. Efter at have kigget lidt på trofæ prislisten, mente jeg det kunne blive meget dyrt, så en bukke jagt måtte afgjort kunne gøres billigere, specielt når jeg ikke gik efter medalje bukke. Så det endte med en tur til Polen efter råbuk i maj måned i stedet for hjortejagten.

Kl. 20.00 fredag aften sad jeg i bussen på vej mod Polen. Og efter et par stop, hvor vi samlede flere jægere op, et par tisse pauser, lidt morgenmad efter vi krydsede grænsen til Polen, omrokering og fordeling til en mindre bus, aflæsning af andre hold af jægere, så nåede jeg min indkvartering i Polen omkring middagstid lørdag. Jeg blev indkvarteret på et slags bed and breakfast sammen med 2 andre jægere, der også var alene af sted, og en engelsk talende tolk. Det var rigtig fine forhold, gode værelser og rigtig god mad, og vores tolk var der hele tiden, så kommunikationen mellem os, de polske værter og de jægere, der skulle guide os, var aldrig noget problem. De jægere som skulle guide os, kunne også lidt engelsk og tysk, og ellers så foregik samtalen med fagter og lyde, når vi var af sted uden tolk.

Den første jagt var allerede planlagt til lørdag aften, så vores tolk bad os være klar tidlig, for de polske jægere ville godt have afklaret vores forventninger, og sat os ind i deres måde at gøre tingene på, inden vi kørte ud på revirerne.

Vi fik lidt at spise, og gjorde os så klar, så vi sad alle 3 forventningsfulde og spændte ved det store bord i spisestuen, da de polske jægere kom. De var alle medlem af den lokale jagtforening, som havde ansvaret for afskydning og fordeling af dyrene i det område, vi skulle på jagt i. Vi blev budt velkommen, der blev afklaret omkring vore jagt licenser, det var noget vores rejse arrangør havde ordnet, så det var der styr på. Vi blev orienteret omkring jagten, og fortalt at vi tilsammen måtte skyde 15 råbukke, det var det de havde licens til. Vi blev parret sammen med de polske jægere, der skulle guide os, og så var det ellers af sted i hver vores bil og i hver vores retning.

Selvfølgelig skal det regne denne aften, den aften hvor jeg skal starte på mit indtil dato største jagteventyr. Nå men vi kører lidt rundt, og guiden spejder ud gennem regnen efter råbukke uden det store held. Det bliver han åbenbart træt af, for efter et stykke tid kører han ned ad en markvej og parkerer, jeg får besked på at tage min riffel og så følge med, jeg gør som befålet uden nogen anelse om, hvad vi nu skal. Det viser sig, at han har udset sig et lille skydetårn, som vi skal sidde i. Og lille er det, for vi kan lige være der 2 mand, og når vi skal bytte plads, må vi gå ned igen og så kravle op i anden rækkefølge. Regnen stilner efterhånden lidt af, og så skal jeg ellers love for, at dyrene kommer frem. Pludselig er der rå bag ved os og til venstre for os, foran os går en buk og et par råer meget langt ude, og til højre trisser der også en buk rundt. Nå men guiden mener bukken til højre er for lille, så det er den foran os, vi skal satse på. Vi sidder og kigger lidt på den og den kommer lige så stille nærmere. Heldigvis har jeg taget min afstandsmåler med, så jeg kan følge lidt med i hvor tæt den er på, men jeg kan ikke fange den endnu, så der er vel over 300 meter ud til den. Kort efter giver guiden besked på at skyde, jeg tager en måling, 257 meter siger den. Det vil jeg ikke, så jeg meddeler guiden, at den skal tættere på, hvis jeg skal skyde til den. Han begynder så at kalde på den, den reagerer også og kommer ind omkring de 220 meter, så drejer den af til højre, og trisser af med sit harem

bestående af de to råer efter sig. Nå men det var så den jagt, tænker jeg, da vi kravler ned fra tårnet kort efter.

På vej tilbage til bilen opdager guiden så endnu to bukke, som vi derefter forsøger at pürsche os ind på. Vi går mellem nogle små buske, og guiden kigger frem af og til, indtil han slår skydestokken op og kalder mig frem "Schiessen - schnell" kommanderer han så, og først der, ser jeg egentlig dyrene. Jeg lægger riflen på stokken og sender en kugle af sted efter den nærmeste buk ca. 80 meter ude. Den løber vel 30-40 meter, så vælter den. Da vi kommer der hen, kan jeg se at kugle er måske lidt langt fremme, men hvad gør det? For her ligger min første polske råbuk og oven i købet en rigtig flot seksender, så regn og et lidt skidt skud betyder mindre.

Vi får alle tre buk den første aften, så snakken går lystig, da vi senere får lidt at spise, inden vi kryber til køjs den aften.

Søndag morgen kl. 5.00 står vi atter parate til en ny jagt med vores polske guider. Vi kører vel ca. et kvarter, så vælger min guide at parkere bilen, og vi går på pürsch. Vi har ikke gået længe, før guiden gør tegn til, at jeg skal holde hovedet nede, mens han spejder over en lille bakke, der er på marken. Vi går rundt om bakken, og han slår skydestokken op, og kalder mig frem. Ca. 100-150 meter foran os, i kanten af en raps mark går en flot seksender, det er den jeg skal skyde. Jeg lægger riflen på stokken, men får så besked fra guiden om at vente, bukken står nemlig ikke helt rigtig - det kan jeg nu godt selv se, men jeg gør som befalet. Jeg har den længe i kikkerten, og kan endnu længere ude også lige nyde synet af en rudel kronstyr, der fortrækker. Endelig drejer bukken rundt, og guiden bekendtgør med sit "Schiessen", at det er nu jeg skal skyde. Jeg lader kuglen gå, og holder øje med bukken. Den løfter hovedet, kigger lidt rundt og forsvinder så ind i raps marken. Hva' fanden skete der lige der? Har jeg ikke ramt den? Vi går ned til stedet, hvor bukken stod, da jeg skød. Der er intet schweiss at se, så guiden dømmes mit skud som en forbier. Vi pürscher lidt rundt, men støder ikke på flere bukke i området, så vi går tilbage til bilen, for at prøve et andet sted.

Vi har knap parkeret bilen, før guiden har en ny buk i kikkerten, så vi går i gang med at pürsche os ind på den. Det ligner lidt seancen fra lørdag aften, vi går mellem nogle små

buske, og guiden kigger af og til frem for at følge med i, hvor tæt vi er på. Da han mener, det er tæt nok, kalder han mig helt frem, desværre bliver bukken nu stødt og tager flugten. Guiden beder mig om at skyde den i flugten, men det takker jeg nej til, så den får endnu en chance. Vi fortsætter vores jagt, og kort efter kommer vi ud på et engdrag, hvor vi længere ude kan se en buk og et par råer gå og esse. Der er ikke meget skjul på dette engdrag, så vi lister os lidt nærmere, hver gang dyrene sænker hovedet. Guiden slår skydestokken op, da han mener vi er tæt nok på, og beder mig skyde. Jeg har ikke målt afstanden, og synes måske nok dyrene ser lidt små ud, men jeg gør som befalet. Bukken drejer et par gange rundt om sig selv, da jeg har skudt, mens råerne hurtigt fortrækker. Og nu er jeg rigtig rystet, for det ser ud som om, han ikke er ramt, han bliver bare stående "schiessen nochmals" kommanderer guiden. Bukken står nu lidt spids, så jeg har kun halsen og brystet at skyde efter, så jeg sigter højt på halsen og lader endnu en kugle gå. Bukken danser lidt baglæns og lægger sig så. Jeg kigger lidt forvirret på guiden, som bare smiler og kommenterer det med "gut schiessen", hvilket jeg absolut ikke er enig i, da den jo burde være nede i første skud.

Vi går ud til bukken, men efter ca. 50 meter kan vi se, den rejser sig, dog kun for at gå ca. 20 meter, hvorefter den atter lægger sig. Da vi kommer ud, hvor vi mener den ligger, er der bare ingen buk. Satans tænker jeg, har den alligevel taget røven på os. Guiden afmærker stedet med sin hat, og siger vi skal tilbage til bilen, han har nemlig sin hund med, så den vil han sætte på sporet. På vej op mod bilen, slår han pludselig skydestokken op og peger ca. 50 meter frem for os, der står bukken, vi havde stødt før. Jeg ryster på hovedet, da jeg ikke vil have 2 bukke på samvittigheden denne morgen, og slet ikke når jeg ikke ved, hvad der egentlig er sket med den, jeg har skudt. Så den får så sin tredje chance denne morgen. Lige inden vi er helt oppe ved bilen, stopper han op igen, og peger frem for os, "fox schiessen" siger han spørgende og kigger på mig. Nå ja, en ræv kan jeg da godt skyde, så jeg sætter en kugle i nakken på den. Guiden sætter tomlen i vejret, og går videre mod bilen. Jamen skal vi ikke have ræven med, spørger jeg ham, nej den skal vi bare lade ligge. Nå ja, hvis det er deres skik, så skal jeg da ikke lave om på det, tænker jeg og følger bare efter ham op til bilen.

Vi kører så langt, vi kan komme, ud mod hvor vi mener, bukken jeg skød på skal ligge. Han tager sin hund ud, og vi går det sidste stykke. Da vi er ca. 30 - 40 meter fra, hvor hans hat hænger, rejser bukken sig til venstre for os. Han slipper hunden, men den når aldrig at få fat i bukken, før den har lagt sig igen. Vi går hen til bukken, og guiden giver den fangst stik i hjertet.

Jeg kan nu tage bukken lidt bedre i øjesyn, og kan se det er en lille seks ender, nok en der vil blive anset som en afskudsbuk, men jeg er glad for den alligevel. Jeg kan se at bukken næsten er delt på langs, det vil sige, at det er mit andet skud, der har gjort arbejdet. Og jeg kan heller ikke umiddelbart se nogen tegn på, at det første skud har ramt. Jeg tager lige en afstands måling, og det viser sig, at bukken har stået ca. 150 meter ude, da jeg skød på den, det forklarer så også det lidt lave skud. Men jeg har en lille mistanke, der gnaver, om at mit sigte på riflen har flyttet sig. Det er nemlig ikke nogen søndags tur, når vi kører ud ad de polske markveje, så den kan sagtens have fået et uheldigt stød på en af de ture. Og efter to forbiere denne morgen, så er der noget, der tyder på, der er sket et eller andet med min riffel.

Nå men vi kører hjem, og endnu engang har vi alle 3 bukke med hjem, og lidt jagtberetninger der bliver udvekslet over morgenmaden. Hvor efter vi går op, og forsøger at indhente lidt af det søvn underskud, vi allerede er kommet i.

Søndag aften er vi så klar til vores tredje polske eventyr efter råbuk, og vi lægger vores grej i de polske guiders biler. Min guide mener dog ikke, det er nødvendig, at jeg tager min egen skydestok med, da hans er bedre. Jeg er godt klar over, hvad han mener, da jeg stadig har morgenens oplevelser til at ligge og nage lidt. Og her brugte jeg netop min 2 benet skydestok, der passede i højden, hvorimod hans noget lavere 3 benet, jo viste sit værd om lørdagen.

Vi kører ud og parkerer bilen ved en lille gruppe træer, hvor der ligger mindre marker omkring, som er afgrænset af levende hegn. Her vil guiden så pürsche lidt rundt, så vi går lidt rundt imellem træerne, og ser da også en gruppe dyr, der skyndsomt fortrækker længere væk. Vi følger en næsten tilgroet markvej langs et par marker, og kommer frem til et levende hegn. Da vi runder det stopper guiden og vinker mig frem, der står tre bukke på marken bag ved hegnet. Han slår skydestokken op og siger, jeg skal skyde den længst til venstre. Jeg lægger riflen på stokken, og tænker lige kort på morgenens oplevelser, så jeg sigter højt, og lader kuglen gå. Bukken løfter hovedet og vælter så om på siden, mens de sidste krampe trækninger bliver udløst. Guiden bekendtgør, at den er kaput, og vi skal hente bilen. Så vi går tilbage til bilen og kører ned til marken hvor bukken ligger.

Jeg kan, da jeg kommer ud til bukken konstatere, at det er endnu en flot seksender, jeg har skudt, og at mit sigte på riflen åbenbart ikke fejler noget, da bukken er skudt i ryggen. Så jeg må vel tilskrive morgenens hændelser den 2 benede skydestok, og måske også skytten, da denne buk er skudt på ca. 130 meter, næsten det samme som i morges. Guiden spørger, om vi skal fortsætte jagten, men jeg er tilfreds med en buk pr. jagt, så jeg siger, at vi skal køre hjem.

Så efter godt 1 time vender vi hjem, med min tredje polske buk. De to andre jægere vender også hjem med hver deres buk, dog noget senere.

Mandag morgen kl. 5.00 er vi klar igen. Vi kører ikke mere end et par kilometer, før guiden spotter en buk. I dag er det så åbenbart min tur til at jage i området, hvor vi er indkvarteret. Det har de andre 2 nemlig gjort før, hvorimod vi altid har kørt lidt inden, vi startede på jagten. Bukken er for lille, så vi kører lidt videre. Vi er ude og kigge et par gange, så jeg sidder med riflen fremme inde i bilen, dog uden patroner i, selvom jeg egentlig tror, at det også havde været i orden, hvis jeg havde patroner i. Pludselig snupper guiden skydestokken og springer ud at bilen, så mig bag efter uden overhovedet at vide, hvad vi er efter. Jeg skynder mig at smide 3 patroner i riflen. Guiden stiller skydestokken op foran bilen, peger ud over marken og råber "schweine - alles gut, scheissen". Og først nu ser jeg rækken af vildsvin på vej over marken. Jeg lægger riflen på stokken, tager sigter efter nr. 2 i rækken, og trykker af, og trykker af, og trykker endnu en gang. Intet sker, vildsvinene fortsætter bare, så sgu fanden da også. I bare befippelse over det hele, har jeg ikke fået slået sikringen fra. Jeg får slået sikringen fra, vildsvinene har nu nået markvejen, vi kører på, så jeg flytter sigtet over på den anden side af vejen, og venter på det første vildsvin viser sig. Men nej, de er drejet ind mellem en klynge træer lige på den anden side af vejen, så dem ser vi ikke mere til. Vi kører lidt længere ud ad markvejen, til et sted hvor der står tre vindmøller. På højen hvor den ene mølle står, kan vi se en ældre buk jagte en yngre buk op og ned ad højen. De er begge så optaget af deres tag-fat, så de hverken ænse os eller noget andet omkring dem. Guiden tager dem i øjesyn gennem sin kikkert og beslutter, at den ældre buk er stor nok til, at jeg kan få lov at skyde den. Han sætter skydestokken op, og jeg gør klar. Da den ældre buk lidt efter står nede på marken, kommer det velkendte "schiessen" fra guiden, og jeg lader kuglen gå. Bukken stivner og vælter så om på siden og ligger og spjætter med benene, imens den unge buk tager flugten ind igennem en kornmark lige ved siden af.

Vi går hen og kigger på bukken, den er skudt perfekt og på ca. 100 meter, så min riffel fejler altså ingen ting. Det er den største seksender, af de fire jeg indtil nu har skudt. Så et rigtig flot trofæ nedlagt med et perfekt skud, så jeg er bare glad. Guiden spørger igen om vi skal fortsætte jagten, men jeg er godt tilfreds med morgens oplevelser, så det er nok for i dag.

Så efter ca. en halv time, var vi hjemme igen. De to andre kommer lidt senere, den ene dog uden buk, men det var fordi, de havde været efter vildsvin i stedet for. De var oven i købet blevet ringet op af min guide, om de vildsvin vi missede, så dem havde de også været efter uden held.

Der var planlagt 6 jagter til os hver, og som sagt måtte vi i alt skyde 15 bukke. Men efter den succes vi allerede havde haft, hvor vi i alt var oppe på, at have skudt 11 bukke, og nogle af dem i den dyre ende af skalaen. Blev vi enige om, at vi ikke ville på jagt mandag aften, og tirsdag morgen havde vi sådan set allerede aflyst, da vi jo skulle rejse hjem tidlig tirsdag morgen. Så det bad vi tolken fortælle vores polske guider, da der jo så ikke var nogen grund til, at de kom igen til aften. Det var helt fint, men så forslog de, at vi fik ordnet indvejning og registrering af bukkene om aftenen.

Så mandag aften mødte vores polske guider op igen, så vi kunne få det officielle overstået også. Indvejningen og registreringen af vores trofæer var en meget højtidelig begivenhed, i hvert fald i forhold til hvordan jagten ellers blev drevet. Hvert trofæ blev vejjet, og jægeren, der havde nedlagt bukken, skulle kontrollere hvad vægten viste og sige god for det, inden det blev ført til protokols, og næste trofæ blev vejjet. Når alle ens trofæer var vejjet og skrevet i protokollen, blev man spurgt, om man havde nogen bemærkninger til registreringen, hvis det var tilfældet blev det også skrevet i protokollen. Derefter skrev jægeren, der havde skudt bukkene, under. Protokol skriver, som var vores guide, skrev

under. Og så var der en officiel kontrollant fra en eller anden polsk jagtorganisation, der overværede hele seancen, der også skulle skrive under. Og nu fangede bordet så, nu havde vi skrevet under, så det der stod i protokollen, var det vi skulle betale trofæafgift efter.

Vi blev alle tre temmelig rystet over, hvor store trofæer vi egentlig havde nedlagt, de vejede godt nok lidt mere, end vi havde regnet med. Og den der ide, jeg var rejst af sted med, at en bukke jagt helt sikkert blev billigere end en hjortejagt, blev så afgjort gjort til skamme, for det blev den vist langt fra.

Næste morgen var det så hjemad igen. Og efter hånden som vi stødte til de andre jægere, der var med på turen, så blev de forskellige situationer, vi hver især havde oplevet under jagten, lystigt fortalt videre. Så de første par timer i bussen var så absolut ikke kedelige. Og efter jeg var vel hjemvendt, og havde fået forklaret konen, at der kom en efterregning, der var lidt større end beregnet, og havde fået udsovet. Så må jeg jo bare konstatere, at det blev ikke sidste gang, jeg var i Polen.

